Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 9 (845) * joi 1 martie 1962 * 8 pagini 30 bani

INVITAȚIE

Școlarii clasei a II-a din comuna Lespezi, raionul Adjud au primit o invitație. „Școlarii care se pregătesc să devină pionieri, să vină mîine la ora 13 la „Colțul pionierilor". Și a doua zi au venit o mulțime de școlari. Firește, pionierii s-au bucurat că prietenii lor mai mici se pregătesc să devină pionieri. Șergu Maria din detașamentul claselor a VII-a le-a povestit despre ceea ce simbolizează cravata roșie, insigna de pionier, le-a povestit fapte de eroism ale pionierilor sovietici și romîni.

Pînzaru Gheorghe, Biter Evelina, Dediu Ion și Bortă Ion, elevi în clasa a II-a, au arătat pionierilor notele obținute, le-au povestit aspecte din activitatea lor, le-au recitat poeziile învățate.

A fost o primă acțiune. Dar pionierii sînt hotărîți să le continue.

40 de iepurași

Președintele gospodăriei agricole colective din comuna Agriș, raionul Satu Mare, era foarte mulțumit de felul în care pionierii ajutaseră, prin diverse acțiuni tradiționale, gospodăria agricolă colectivă. Copiii făcuseră treabă bună.

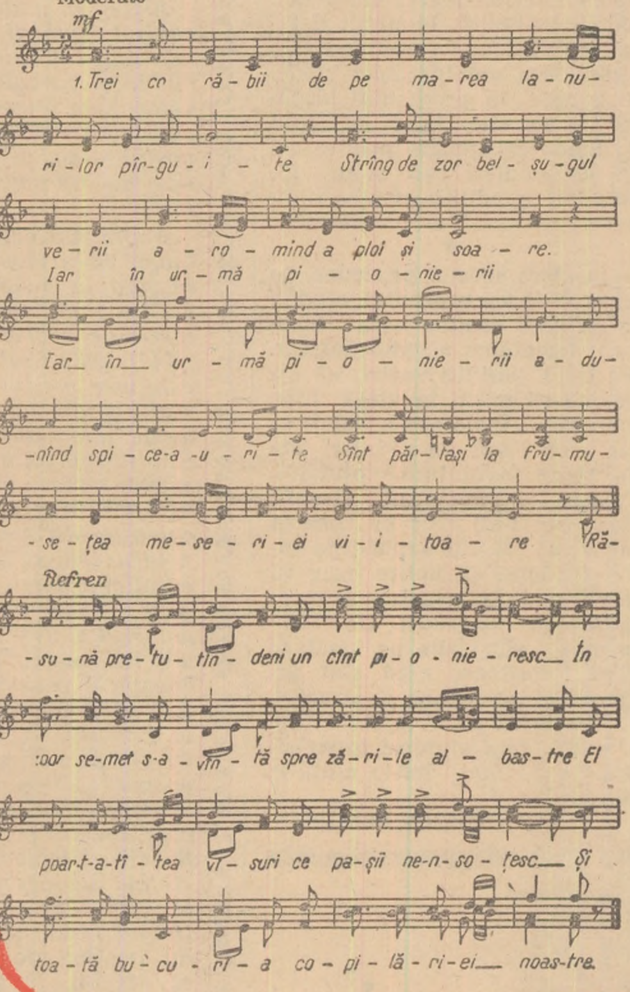
— Știți ce m-am gîndit? le spuse el membrilor din conducerea gospodăriei — să le dăm în dar pionierilor 10 iepuri...

De atunci, numărul iepurilor dați în îngrijirea pionierilor s-a mărit ajungînd în prezent la 40. Cuștile amenajate de colectiviști lîngă ferma de păsări sînt întreținute cu mult drag de către pionieri. Zilnic, cîte o grupă de pionieri din unitate face de serviciu la „crescătoria de iepuri". Copiii fac curat în cuști, schimbă așternutul, pregătesc hrana. Pionierii din unitate se ocupă cu drag de creșterea animalelor mici. Mulți dintre ei doresc să devină colectiviști pricepuți la sectorul zootehnic al colectiviștilor.

RĂSUNĂ PRETUTINDENI UN CÎNT PIONIERESC

Muzica: CONSTANTIN ROMAȘCANU Versuri: EMIL GONCIU

Trei corăbii de pe marea lanurilor pîrguite
Strîng de zor belșugul verii aromind a ploi și soare
Iar în urmă pionierii adunînd spice-aurite
Sînt părtași la frumusețea meseriei viitoare.

Refren:

Răsună pretutindeni un cînt pionieresc
În zbor semeț se-avîntă spre zările albastre
El poartă-atîtea visuri ce pașii ne-nsoțesc
Și toată bucuria copilăriei noastre.

Munți cu creste de aramă noi am strîns plini de mîndrie
Din furnal să curgă-oțelul în văpăi strălucitoare
Șarje, tot mai multe șarje, cu chemarea lor ne-mbie
Ca părtași la frumusețea meseriei viitoare.

Refren (același)

În livezi, au dat puieții ramuri pline de lumină
Iar albinele grăbite, se opresc din floare-n floare,
Școala dragă ne arată calea dreaptă și senină
Totu-i plin de frumusețea meseriei viitoare.

Refren (același)

1.000 de puieți!

O mie de puieți se vor înălța, vor crește mari! Și la umbra lor, copiii care vor fi peste cîțiva ani elevi ai Școlii medii nr. 10 din Cluj, vor asculta foșnetul frunzelor. Din loc în loc, între copaci, vor fi bănci de mesteacăn alb, cu picioare mari de beton. Pe ele se vor odihni copiii între două jocuri.

Pînă atunci însă, detașamentul claselor a VI-a a început deocamdată plantarea puieților. Detașamentele claselor a VII-a fac din metal apărătoare pentru puieți. Ocolul silvic le va da în schimbul ghindei strînsă de pionieri, lemn alb de mesteacăn, necesar confecționării băncilor.

CANTITATEA: 12.000 KG
EXPEDITOR: UNITATEA DE PIONIERI

Așa cum se hotărîse, duminică dimineață pionierii de la Școala de 8 ani nr. 1 din Ploiești se adunaseră cu toții în curtea școlii. Aduseseră cu ei roabe și cărucioare. Împărțiți pe grupe, tocmai se pregăteau să plece în căutarea fierului vechi, cînd, iată, pe poarta școlii apăru un grup de copii. Pionierii îi cunoșteau. Erau Zaharia Rodica dintr-a II-a, Henegar Florica și Cristescu Adrian, colegi cu ea, apoi școlari din clasa a III-a. În fruntea lor mergeau Cernea Stelian și Truță Florin, de curînd primiți în organizația de pionieri.

La început, pionierii erau nedumeriți. Doar nu-i chemaseră și pe cei mici! Școlarii înșiși, pionierii mai mici, hotărîseră să-și aducă și ei contribuția la această acțiune patriotică. În ce fel? Iată: cu cîteva zile înainte, ei se grupaseră cîte 2—3 și căutaseră cu amănunțime locurile unde se găsea fier vechi. Iar acum veniseră cu... adresele exacte!

În ziua aceea, numai pionierii detașamentului clasei a VII-a au reușit să colecteze aproape 3.300 kg fier vechi. De altfel, toți pionierii unității se pot mîndri cu rezultate frumoase în acțiunea de strîngere a fierului vechi. ÎN ULTIMUL TIMP EI AU COLECTAT 12.000 KG FIER VECHI PE CARE L-AU TRIMIS CU MÎNDRIE OȚELARIILOR PATRIEI.

Din comuna Urecheni, regiunea Bacău, Boaru Gheorghe, președintele unității de pionieri de la Școala de 8 ani, ne vestește cu bucurie că pionierii din Urecheni au colectat 1.200 kg fier vechi într-o singură zi.

De la pionierii din comuna Gugești, raionul Focșani, au plecat către oțelării 3.000 kg fier vechi. „Acțiunea continuă", ne scrie pioniera Rîmniceanu Elena, din clasa a V-a.

Drumul în viață

„Ce drum îmi voi alege în viață?" aceasta e tema adunării pe care o pregătesc pionierii detașamentului claselor a VII-a de la Școala medie din Bucecea, regiunea Suceava. Mulți dintre pionieri s-au și hotărît. Onofrei Valentin, Barbălată Ștefan, Chelaru Mihai, Aungurencii Constantin și alții vor să devină colectiviști. De pe acum ei participă cu entuziasm la diferite acțiuni pe care le organizează unitatea pentru cunoașterea și sprijinirea muncii din gospodărie. La strîngerea cenușei ca îngrășămînt natural, la îngrijirea animalelor mici, la amenajarea răsadnițelor, pionierii claselor a VII-a sînt primii.

Prietenii frumosului

Frumosul s-a statornicit la Școala de 8 ani nr. 154 din București de multă vreme. Mai întîi la camera pionierilor, în hol, iar mai apoi în fiecare clasă: flori, perdeluțe, fotomontaje. Dar nu s-a oprit aici. În primăvară pionierii vor să amenajeze o alee cu flori, să le îngrijească. Acțiunea de înfrumusețare ocupă la ei în unitate un loc important.

AL. M.

Din viața pionierească

În articolul de față vă vom face cunoscute cîteva aspecte ale unui raid-anchetă în școlile din orașul Cluj. Tema? Una foarte importantă pentru fiecare pionier și școlar: învățătura.

Colegii

În clasa a V-a A de la *Școala de 8 ani nr. 3* sînt 35 de pionieri. Toți au promovat pe primul trimestru și muncesc acum pentru încheierea cu succes a anului școlar. Problema importantă a acestor pionieri însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor predate de profesori.

Lomănar Mihai este singurul slab la învățătură. Mai ales istoria îi dădea încă de lucru. Nu înțelegea lecțiile pentru că se străduia să memoreze pur și simplu ceea ce citea. Pionierii i-au venit în ajutor. Au făcut o adunare tematică pe tema istoriei antice. Fiecare pionier s-a pregătit să susțină cîte o lecție — din cele pe care le învățaseră — legînd evenimentul istoric, de geografie, de descoperirile științei. Rezultatul a fost că cei slabi la istorie s-au simțit mai mult atrași de acest obiect. Lomănar Mihai are acum numai note de 8 și 9 la istorie.

Toți pionierii clasei a V-a A au promovat cu note bune primul trimestru la toate obiectele.

Cum se dă ajutorul?

Aceasta era întrebarea pe care și-o puneau cîțiva pionieri mai buni la învățătură. Colectivul de conducere al detașamentului claselor a V-a de la *Școala medie nr. 14* a hotărît să organizeze o adunare de detașament în care să discute cum pot fi ajutați copiii rămași în urmă la învățătură.

Borconi Sorin, președintele detașamentului, a vorbit despre faptul că ajutor înseamnă apropierea cu căldură de cel pe care-l ajuți. În același timp ajutor nu înseamnă: cel silitor face temele, cel slab copiază. Amîndoi trebuie să lucreze conștiincios.

Popa Veronica, președintă de grupă, a vorbit despre importanța respectării programului zilei, despre faptul că fiecare elev trebuie să aibă un program zilnic în care să fie prevăzute orele de studiu, de joacă, de lectură. Rusu Dorin a vorbit despre faptul că este foarte important să-ți folosești cele 50 de minute de curs, în cadrul lecției, nu jucîndu-te sau distrăgînd atenția celorlalți colegi, cum face Cucuruzan Ion care după ce că întîrzie de regulă primele două ore, mai este și indisciplinat. După această adunare, pionierul Pop Ion s-a angajat să-l ajute la învățătură pe elevul Oltean Ștefan, corigent la mai multe obiecte.

Cu răbdare, prietenește, făcîndu-și împreună temele, Ion Pop și Ștefan Oltean rămîn la școală în fiecare zi, trei ore în plus. Și schimbarea este evidentă: Oltean s-a îndreptat la învățătură și disciplină foarte mult.

Distincțiile pionierești

Pregătirile în vederea obținerii distincției pionierești sînt de un mare ajutor muncii de învățătură. De altfel, una din condițiile prevăzute în carnetul pionierului este și aceea că pionierul trebuie să aibă note de cel puțin 7 la învățătură și, neapărat, 10 la purtare. Pionierii unității *Școlii medii nr. 15* au înțeles aspectul patriotic al sarcinii de a învăța.

„Poți fi tu mîine un muncitor de nădejde?" s-a intitulat articolul apărut la gazeta de perete a unității adresat pionierului Barta Peter din clasa a VII-a B, care nu învăța de loc la începutul anului. Aici erau expuse părerile pionierilor din detașament în legătură cu faptul că, lăsînd de pe o zi pe alta învățătura, te trezești cu multe goluri în cunoștințe, adică un om slab pregătit pentru meseria pe care ți-o alegi. De altfel, și cu pionierele Pintea Elvira și Fărăgău Elena din clasa a VII-a A detașamentul a avut de lucru. Ele aveau medii la limită. Pionierii detașamentului au criticat această practică a notelor „nici calde, nici reci" în programul brigăzii de agitație. Acum și Elvira și Elena se numără printre cei 75 de pionieri care și-au îndeplinit condițiile pentru obținerea distincției pionierești.

★

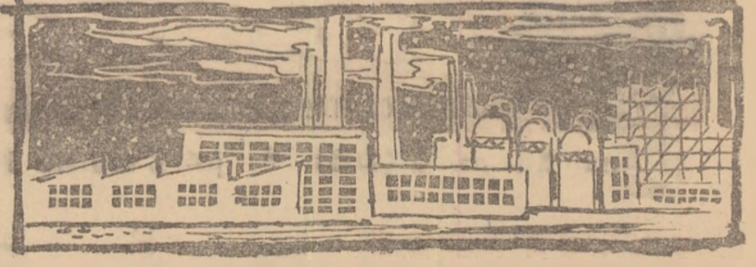
În afara acestor procedee, pe care vi le-am prezentat, *studiul individual* rămîne baza însușirii temeinice a cunoștințelor. Partidul, părinții voștri, vă așteaptă să pășiți în viață bine pregătiți. Acolo unde vedeți că un elev sau un pionier stă prost cu învățătura, ajutați-l, folosiți „Barometrul clasei", așa cum l-ați citit în gazeta noastră; folosiți expozițiile caietelor bune de notițe (care vă ajută mult la însușirea și recapitularea lecțiilor). De asemenea, adunările pe materii sînt folositoare cînd sînt organizate interesant și atractiv.

N-aștepta să fii ajutat. Cînd e cazul, cere ajutorul tovarășilor, dar mai întîi ajută-te singur!

OANA MAGDU

E frumoasă iarna? Să-i întrebăm pe copiii din fotografia de față. După fețele lor se pare că da. Deși unul din ei a căzut... nu a început să plîngă. Dimpotrivă. Imediat ce se va ridica cu ajutorul colegului său, vor porni amîndoi pentru a continua să învețe tainele schiului.

UNITATEA DE PIONIERI ÎN TIMPUL LIBER

Pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Șotînga, raionul Tîrgoviște, se pot mîndri cu frumoase rezultate la învățătură, dar și cu faptul că în timpul liber ei desfășoară activități dintre cele mai interesante, folositoare.

Astfel, în unitate s-au organizat drumeții, întîlniri cu muncitori fruntași în producție și cu colectiviști, învățarea de cîntece și poezii dedicate patriei și partidului nostru drag, acțiuni patriotice, de înfrumusețare a satului.

Multe din activitățile din timpul liber pionierii le desfășoară în vederea concursurilor tradiționale ale pionierilor și școlarilor. Iată, de pildă, echipa artistică. Aceasta este constituită mai de mult și din ea fac parte mulți pionieri. Programul este mereu reînnoit, tot alte și alte cîntece și poezii sînt învățate. Așa se face că echipa de dansuri, corul, soliștii au cîștigat la Concursul cultural-artistic, că programele artistice pe care le dau pionierii sînt mult apreciate atît în comuna lor cît și în comunele vecine, unde se duc adesea să dea spectacole. Aceasta, cu atît mai mult, cu cît, de curînd, pionierii au constituit și o orchestră. Desigur, la început n-a fost ușor. Încetul cu încetul însă Bobeică Nicolae a prins secretul acordeonului, Pleșa Nicolae — pe al clarinetului, Drăguț Maria și Niță Doina au învățat vioara... Și iată că, după un timp, la gazeta de perete a apărut un anunț: „Orchestra unității invită duminică pe toți pionierii la o seară muzicală...". De atunci, numărul celor care vin la cercul de muzică s-a mărit mult. 40 de pionieri studiază acum acordeonul.

De asemenea, de mult succes s-a bucurat concursul „Cel mai bun povestitor" organizat pe unitate. Aceasta, pentru că el a fost din timp și bine organizat. Încă înainte cu două săptămîni, colectivul de conducere al unității a anunțat printr-un afiș data concursului, condițiile, numele pionierilor care participă, cărțile care vor fi povestite. Încă dinainte în detașamente, în grupe, se discutase mult despre concurs, fiecare și-a spus părerea în legătură cu felul cum se desfășoare, ce cărți ar fi mai potrivit să fie citite și povestite. Și iată că, în ziua concursului, pionierii s-au întrecut să povestească cît mai frumos cărți ca „Zoia și Șura", „Strada mezinului", „Oameni de 14 ani", „Robinson Crusoe" și altele. Zegheru Victoria, din detașamentul clasei a VII-a, Popescu Romeo, Bucăloiu Florica au fost printre primii. De altfel, povestitori buni sînt și alții în unitate. Aceasta, pentru că cei mai mulți dintre ei au fișe încărcate de titlurile cărților pe care le-au citit de la biblioteca școlii sau de la aceea a clubului muncitorilor de la mina de cărbuni Șotînga. La club, în afară de orele petrecute în sala de lectură, pe pionieri îi poți găsi jucînd șah, tenis. Și activitatea sportivă a unității este bogată. Pionierii au organizat numeroase campionate pe detașamente și pe unitate. Cît privește sportul în aer liber, pionierii folosesc terenul de fotbal al clubului. Ei însă nu se mulțumesc cu atît. În primăvară vor să-și facă un teren de volei, pistă de atletism. Groapa de sărituri au și săpat-o.

Împreună, pionierii din Șotînga au organizat numeroase vizionări de filme special aduse pentru ei — „Datorie de prieten", „Piticul vrăjitor", „Misterul castelului părăsit" care au născut vii discuții în detașamente. Nici emisiunile pentru copii, de la radio și televiziune, n-au fost uitate.

Dar, pentru timpul liber, pionierii din Șotînga și-au propus și alte acțiuni, în afară de cele desfășurate în școală, în comună. Așa, de pildă, excursiile, vizitele. Despre excursiile făcute în împrejurimi, la Termocentrala de la Doicești și la Fabrica de sticlă de lîngă Tîrgoviște pionierii își amintesc cu multă plăcere.

Pentru viitor, pe lîngă hotărîrea pionierilor de a obține numai rezultate bune la învățătură, ei se gîndesc și la cele mai frumoase și cele mai îndrăgite acțiuni pe care să le desfășoare în timpul liber. Multe propuneri din grupe, detașamente sosesc mereu la colectivul de conducere al unității. Așa că vacanța de primăvară îi va găsi cu un program de activități bogat alcătuit.

E. TOFAN

Nota Redacției: Dar voi, dragi cititori, cum vă petreceți timpul liber? Ce acțiuni au întreprins în ultima vreme detașamentul, unitatea voastră? Scrieți-ne despre toate acestea, pentru ca și alți copii să afle cum vă petreceți voi timpul liber.

O discuţie amicală în pauză

LA MASA ROTUNDĂ A REDACŢIEI

O discuţie despre:

● Ce sînt şcolile profesionale de mecanici agricoli?

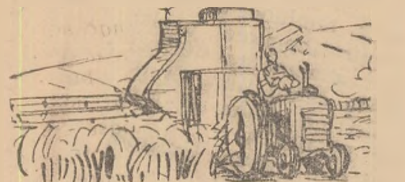
● Cum funcţionează ele ?

● De ce este frumoasă meseria de mecanic agricol?

Dragi pionieri şi şcolari ai claselor a VII-a din toate şcolile patriei! Vă aducem la cunoştinţă că duminică, 25 februarie 1962, aţi avut oaspeţi! Vă întrebaţi cum de aţi fost gazde fără să ştiţi? Nu vă miraţi: în numele vostru, am invitat la redacţia noastră o serie de tovarăşi doritori să-şi spună părerea în legătură cu ce trebuie să faceţi după absolvirea şcolii de 7 ani.

Invitaţii noştri au fost: **CORNEL FAZEKAŞ, din partea Ministerului Agriculturii, ION VERMEŞAN, director la G.A.S.-Urziceni, STELIAN DUMITRACHE, director al Şcolii de mecanici agricoli din Roşiori de Vede, regiunea Bucureşti, OPREA NICOLAE, tractorist fruntaş de la S.M.T.-Stîlpu, regiunea Ploieşti, precum şi TOPOREANU ION, elev în anul III al Şcolii de mecanici agricoli din Roşiori de Vede, VÎNTURIŞ GHEORGHE, elev al aceleiaşi şcoli, în anul II, şi COMAN NICOLAE, elev în anul I al Şcolii de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T.-Stîlpu.**

Noi cunoaştem dorinţa voastră de a contribui la înflorirea patriei socialiste, la dezvoltarea necontenită a gospodăriei agricole colective din care fac parte părinţii

voştri. Este ştiut că pentru a fi un colectivist de nădejde sau bun mecanic agricol — aşa cum doriţi să deveniţi voi — sînt necesare solide cunoştinţe agrotehnice, o înaltă calificare. Sectorul socialist al agriculturii se dezvoltă vertiginos, sîntem martorii creşterii grandioase a numărului de gospodării agricole colective. Aţi putut afla în anii trecuţi despre colectivizarea regiunilor **Dobrogea** şi **Bucureşti**, iar în acest an, despre terminarea colectivizării în regiunile **Banat, Cluj, Galaţi, Hunedoara.** Avem şase regiuni complet colectivizate. Mereu apar în ziare ştiri despre terminarea colectivizării în diferite raioane. Clasa muncitoare din ţara noastră sprijină necontenit mersul spre belşug al ţărănimii. Pînă în 1965, numărul tractoarelor fizice se va ridica la circa 100.000, al semănătoarelor la peste 70.000, al combinelor de cereale păioase la peste 43.000 etc. Pentru mînuirea acestor utilaje moderne sînt necesare cadre bine pregătite, şi în acest sens, în toamna lui 1961 **s-au înfiinţat pe lîngă Staţiunile de maşini şi tractoare şi gospodăriile agricole de stat noi şcoli de mecanici agricoli.**

Tov. I. Vermeşan

Ce sînt şcolile profesionale de mecanici agricoli?

La această întrebare ne-a răspuns pentru voi **tovarăşul Cornel Fazekaş**, de la Ministeru' Agriculturii. El ne-a zugrăvit entuziasmul cu care absolvenţii de anul trecut ai claselor a VII-a au primit vestea înfiinţării, în toamna lui 1961, a 84 de noi şcoli de mecanici agricoli, organizate pe lîngă Staţiunile de maşini şi tractoare. Aceste şcoli sînt veritabile pepiniere de cadre cu înaltă calificare pentru agricultura noastră socialistă. Iată numai cîteva dintre ele: Şcolile profesionale de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T.-Săruleşti, regiunea Bucureşti; S.M.T.-Greci, regiunea Argeş; S.M.T.-Ceacova, regiunea Banat; S.M.T.-Marghita, regiunea Crişana; S.M.T.-Floreşti, regiunea Galaţi; S.M.T.-Poiana Mare, regiunea Oltenia; S.M.T.-Stîlpu, regiunea Ploieşti; S.M.T.-Salcia, regiunea Suceava. Fiind organizate pe lîngă Staţiunile de maşini şi tractoare, aceste şcoli sînt strîns legate de practică, de producţie.

Cum funcţionează şcolile de mecanici agricoli?

Aici au intervenit cu precizări interesante **tovarăşul Stelian Dumitrache** şi utemistul **Toporeanu Ion**, elev. Pentru a participa la examenul de admitere în aceste şcoli, trebuie să fii recomandat chiar de S.M.T.-ul din preajma comunei în care locuieşti; în timpul celor 3

Tov. S. Dumitrache

Tov. Cornel Fazekaş

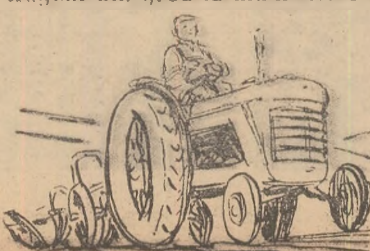
Aspect de la consfătuire.

ani de studiu, elevii vor face practică de producţie la acest S.M.T. şi, după absolvire, vor fi încadraţi aici. Mai mult: se va urmări ca ei să lucreze chiar în acele brigăzi de tractorişti care sînt permanentizate pe lîngă comunele unde se află familiile lor. Statul asigură pe toată perioada şcolarizării cazare, masă şi îmbrăcăminte în mod gratuit. În programul de studii intră limba romînă, matematica, tehnologia, mecanica tehnică, desenul tehnic, exploatarea parcului de maşini şi tractoare etc. Instruirea practică ocupă un loc important în planul de învăţămînt al acestor şcoli. Astfel, **în anul I, elevii execută, sub conducerea maiştrilor-instructori lucrări de lăcătuşărie în** atelierele-şcoală iar în anii II şi III, practica se desfăşoară în atelierele staţiunilor de maşini şi tractoare sau G.A.S.-urilor respective, sub îndrumarea profesorilor şi a inginerilor, maiştrilor şi tractoriştilor. **Precizăm că absolvenţii şcolii de mecanici agricoli se pot înscrie, după trei ani de muncă în S.M.T. sau G.A.S., la şcolile de maiştri.**

Despre entuziasmul cu care tinerii învaţă în aceste şcoli ne-a vorbit foarte frumos elevul **Toporeanu Ion,** fost pionier şi preşedinte de detaşament. Cu ani în urmă, spunea el, la una din adunările pionierilor din comuna Lăceni, că doreşte să devină mecanic agricol. Astăzi visul lui e pe cale de a se împlini. Astă-toamnă a făcut practică pe tractor chiar în gospodăria colectivă din comuna lui, şi părinţii săi au avut de ce se mîndri! Toporeanu a îndrăgit nespus meseria, S.M.T.-ul. Unul din tractoriştii care s-au ocupat de el în perioada de practică, Alexandru Ion, este el însuşi absolvent al acestei şcoli de mecanici agricoli. Ca unul care s-a convins de importanţa acestei meserii, Toporeanu le-a vorbit, la rîndul său, despre ea, unor prieteni mai tineri de la Şcoala de 8 ani din satul lui. Acum, mulţi dintre ei au devenit elevi ai unor şcoli de mecanici agricoli: Nicula Ion, Dulceanu Tănase, Cotei Marin... Cu aceasta, intrăm în cel de al treilea aspect al discuţiei noastre:

De ce este frumoasă meseria de mecanic agricol?

Trebuia să-l fi văzut şi să-l fi auzit pe **tovarăşul Nicolae Oprea**, tractorist la S.M.T.-Stîlpu, ca să-ţi dai seama cît de mult îşi iubeşte şi îşi respectă meseria de mecanic agricol. Comunistul Nicolae Oprea nu are decît 27 de ani, dar lucrează de 10 ani ca tractorist. El ne-a povestit cum a contribuit brigada sa la depăşirea însemnată a planului de producţie la grîu şi porumb din gospodăriile colective unde lucrează. Printre aceste gospodării se numără şi aceea din Cîndeşti, unde se află părinţii lui. Cum să nu fie frumoasă o meserie care te face să-ţi dai seama că eşti folositor în cel mai înalt grad colectiviştilor din satul tău, întregii noastre agriculturi socialiste! Tovarăşul Oprea ne spune, zîmbind, că acum elevii şcolilor de mecanici agricoli au condiţii mult mai bune de viaţă şi învăţătură. Pe timpul cînd a învăţat el meseria, tractoarele nu erau prea uşor de mînuit, trăgeai din greu la manivelă să

le porneşti. Acum, condiţiile de învăţătură sînt asigurate, maşinile noastre agricole au ajuns la un înalt nivel tehnic. Tovarăşul Oprea îşi aminteşte, făcînd haz, că la început părinţii nu-i dădeau voie să devină tractorist, că o să umble cu „hainele pătate de ulei". El însă îndrăgise atît de mult această meserie încît nimic nu l-a putut împiedica s-o înveţe. „Acum, s-a rezolvat şi cu uleiul, deşi nu acesta e lucrul cel mai important. Lucrăm în condiţii bune, industria noastră socialistă ne pune la îndemînă maşini minunate".

Tovarăşul **Ion Vermeşan, director la G.A.S. Urziceni,** intervine arătînd că sectorul socialist al agriculturii îi aşteaptă cu încredere pe tinerii absolvenţi ai şcolilor de mecanici agricoli tocmai pentru că ei cunosc bine aceste maşini perfecţionate. Tînărul tractorist Popa Marcel, de la G.A.S.-Urziceni, se bucură astfel de respectul întregului colectiv. G.A.S.-urile, S.M.T.-urile unde vor lucra proaspeţii tractorişti, le asigură acestora condiţii minunate de trai. În legătură cu hărnicia tractoriştilor, **tovarăşul Oprea** reia, arătînd că brigada sa de la S.M.T.-Stîlpu a realizat anul trecut 1.650 ha arătură normală în loc de 769, cît fusese planificat. Cîştigul mediu obţinut de tovarăşul Oprea a fost de 1.900 lei pe lună. Pentru munca lui stăruitoare, pusă în slujba înfloririi gospodăriilor colective, el a fost recent decorat cu Medalia Muncii şi i s-a încredinţat conducerea unei brigăzi. Ca tractorist, el se ocupă şi de elevii şcolii profesionale de pe lîngă staţiune. Astfel, ne-a vorbit cu mult drag de Rădulescu Cornel, din anul III, care în campania de vară a anului trecut, a făcut practică în brigada tovarăşului Oprea şi acum doreşte nespus ca, o dată cu obţinerea diplomei de mecanic agricol, să fie repartizat la „nea Oprea".

Discuţiile s-au prelungit pînă tîrziu. A reieşit clar că şcolile profesionale de mecanici agricoli sînt deosebit de însemnate pentru dezvoltarea gradului de mecanizare a agriculturii noastre socialiste. Înscriindu-te la o asemenea şcoală, în care ai posibilitatea să devii un bun specialist, un om necesar, poţi fi sigur că gospodăria colectivă din care fac parte părinţii tăi se va mîndri cu tine, te va aştepta cu dragoste şi încredere să te întorci pe ogoarele ei, cunoscător al tehnicii agricole cele mai înaintate, ca luptător perseverent şi înzestrat pentru necontenita ei dezvoltare.

Acesta este de fapt lucrul pe care toţi participanţii la consfătuirea noastră au ţinut să vi-l transmită vouă, cei care în luna iunie veţi absolvi clasa a VII-a.

AŞTEPTAM DRAGI PIONIERI ŞI ŞCOLARI DIN CLASELE A VII-A, SA SCRIEŢI REDACŢIEI DESPRE VIZITELE PE CARE LE ORGANIZAŢI LA S.M.T. ŞI G.A.S., DESPRE ÎNTÎLNIRILE VOASTRE CU TRACTORIŞTII, ŞEFI DE BRIGADA, DESPRE ACEI DINTRE COLEGII VOŞTRI CARE DORESC SA ÎNVEŢE ACEASTA FRUMOASA MESERIE LA ŞCOLILE DE MECANICI AGRICOLI.

OVIDIU ZOTTA

FRUMOASĂ EȘTI, PATRIA MEA

Frumoasă ești, patria mea!
Construcții noi îți cresc sub soare...
Chiar iarna, de-i viscol și nea,
Pari o grădină-nfloritoare.

De-i prim vară, vară-apoi
Și toamnă iar... cît de frumoase
Se-nalță construcțiile noi
Sclipind sub cerul de mătase!

Patrie, mîndră primăvară,
Grădini cu flori surîd în zare,
Flori de beton din zori în seară,
Zidesc constructorii sub soare.

Bicazul, luceferi revarsă,
Și-n sat, vezi becul înflorit,
Și tot mai bun ni-i traiu-n casă
Prin grija dragului partid.

Azi învățăm cu sîrg. Pe schele
Urca-vom mîine noi, cu drag.
Și-om înflori frumoase stele
Și sus om ține roșul steag.

ASANDOAIE VERONICA
cl. a VII-a
Școala de 8 ani satul Dumbrăvița,
regiunea Suceava

Pe unde curge Bistrița

La chemarea partidului, constructorii au zăgăzuit apele Bistriței și le-au pus să dea lumină.

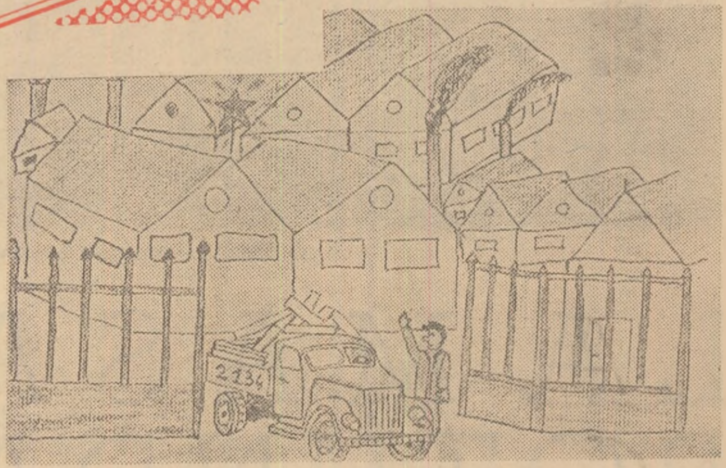
La Săvinești, s-a înălțat cunoscuta fabrică de fire și fibre sintetice.

Și orașul Piatra Neamț a înflorit. S-au construit blocuri noi, și nu de mult a intrat în funcțiune o nouă fabrică de pîine.

Ca în întreaga țară, și pe meleagurile Bistriței a înflorit viața nouă.

GAREA VRIGINIA
Școala de 8 ani Văleni-P. Neamț reg. Bacău

FABRICĂ NOUĂ
desen de
BRAILOIU MIHAIL
Școala de 8 ani nr. 163,
București.

LAMPA LUI ILICI

Tot mai multe sînt satele din patria noastră, în care pătrunde lumina electrică.

Nu de mult, și la noi s-au înălțat stîlpii pe care electricienii au înșirat firele. Astfel, au dispărut lămpile cu gaz, iar în casele sătenilor s-a aprins lampa lui Ilici.

Seara, cînd se aprind luminile, strălucesc becurile ca la oraș!

IONESCU ECATERINA
Școala de 8 ani
com. Ciorani,
reg. Ploiești

O VIZITĂ DE NEUITAT

Cînd am aflat că noi, pionierii claselor a III-a—a VII-a vom face o vizită la noul Combinat de zahăr și ulei „Oltenia", ne-am bucurat mult.

Ziua mult așteptată a sosit și iată-ne urcați în autobuzul care ne-a dus la fabrică.

Cîte nu am văzut acolo! Sfecla, spălată bine, era dusă de o bandă rulantă într-o mașină care o tăia mărunt. Se fierbe, iar din siropul dulce, roșiatic la început, mașinile centrifuge scot zahărul cu cristale albe ca zăpada.

Această nouă fabrică este complet mecanizată și automatizată.

GAVRILESCU ANGHEL
cl. a VI-a B, Școala de 8 ani nr. 18, Craiova

O veste mare

O veste mare ne-a umplut inima de bucurie și mîndrie: s-a încheiat colectivizarea agriculturii și în regiunea noastră!

N-au trecut decît trei ani de cînd a luat ființă și la noi în sat o gospodărie colectivă și realizările se și văd. S-au construit grajduri noi pentru vite, o magazie pentru cereale cu o capacitate de 20 de vagoane, saivane pentru sute de oi. S-au construit în ultimul timp multe case, există în sat un cămin cultural nou, unde colectiviștii și noi, copiii, vizionăm nenumărate filme artistice și documentare.

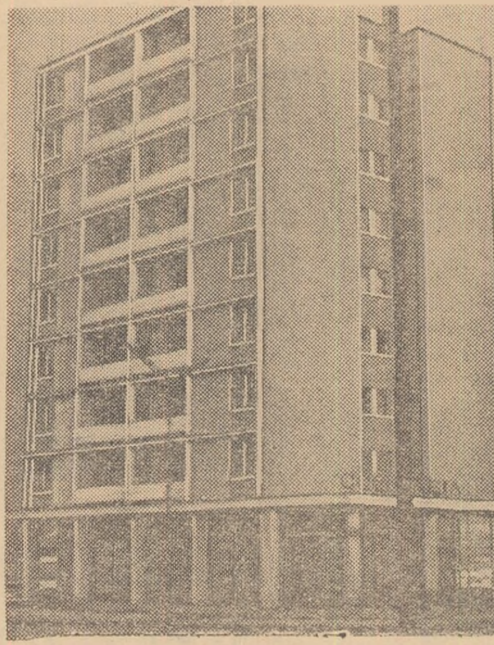
MARILA PETRU
cl. a VI-a, Școala de 8 ani,
comuna Totești, regiunea Hunedoara

Zi de sărbătoare

Și la noi în sat s-a înființat o gospodărie colectivă. Cu acest prilej, noi, pionierii am organizat o serbare la căminul cultural. Cîntecele „Inchinare patriei", „Cîntec drag, partidului", „Sîrba colectiviștilor" și altele s-au bucurat de toată aprecierea colectiviștilor.

Serbarea s-a încheiat cu cîteva dansuri populare, la care s-au evidențiat elevele Crețu Rodica, Spiridon Rica, Panainte Maria și altele.

PETRILA COSTICA
cl. a VII-a, com. Tansa,
regiunea Iași

„Blocul turn" din orașul Baia Mare.

PRIETENII lui EMIL

— Și acum, să așezăm toate la locul lor, că se apropie ora prînzului.

Pe dulapuri, în rafturi, rînduite cu grijă, iau loc cuburile colorate, cu care copiii colectiviștilor aflați la grădiniță știu să înalțe construcții felurite. Cărțile cu povești, foile de hîrtie pe care cei mici au desenat lăcrămioare cu lujere verzi, toate stau acum neclintite. Pînă dimineața următoare, cînd larma gălăgioasă și veselă a copiilor va umple iar localul grădiniței cu ferestre mari, luminoase.

Copiii merg să se spele pe mîini, se pregătesc de plecare.

O fetiță cu părul bălai întîrzie lîngă fereastră. Lîngă ea, doi băiețași bondoci, cu fundulițe roșii la gît.

— Oare nu vine astăzi? o întreabă unul dintre ei, uitîndu-se în ochii fetei.

— Uite-l! sare într-un picior băiețașul celălalt și, împreună, năvălesc spre ușă.

★

Pe strada principală, cam prin dreptul noului cămin cultural ridicat nu de mult în Someșeni-Cluj, văd trecînd copiii de la grădiniță.

Deodată, zăresc între ei un școlar cu ghiozdanul în spate, merge între trei copii mai mici, ținîndu-se de mînă, unul lîngă altul, ca un ciorchine. Școlarul pășește mîndru, ocrotitor.

— Emil îl cheamă! îmi spune Maria Ciupe, instructoarea superioară de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 28 din localitate. E Grivase Emil din clasa I-a, de la noi de la școală. Pe la ora asta, ai să-l vezi în fiecare zi mergînd cu Pușa, sora lui, și cu Horia și Radu, doi frați, vecini cu el. Cum iese de la școală, prima lui grijă e să treacă pe la grădiniță și să-i ducă pe cei trei copii acasă.

Și am mai aflat ceva cu acest prilej. Că Emil le face jucării de tot felul, ca-i place să se joace cu ei, să aibă grijă de cei mici. „Așa fac pionierii!" — spune el.

Și Emil vrea să devină pionier!

AL. DINU IFRIM

CINEMATOGRAFUL DIN SAT

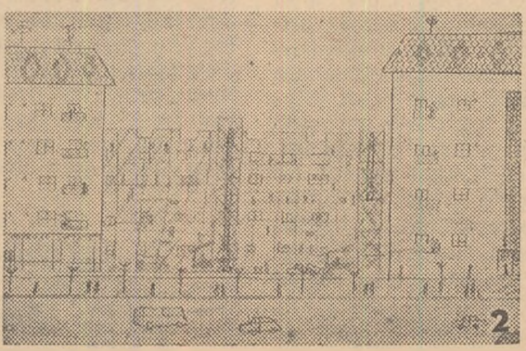
În trecut, la noi în sat nu erau multe și nu era nici școală.

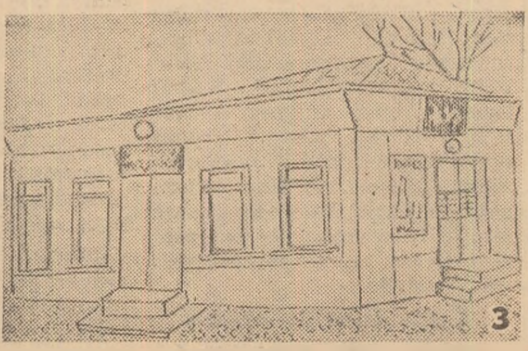
Acum avem o școală mare, luminoasă.

Se mai află la noi, în centrul comunei, o clădire impunătoare, frumoasă: cinematograful sătesc. Aci rulează în fiecare seara film. Și de multe ori, printre spectatori ne aflăm și noi, copiii.

BAR FLORICA
Școala de 8 ani din comuna Gottlob,
raionul Sînnicolaul Mare

1 „Tractoriștii" desen de pionierul TATARU NICOLAE cl. a IV-a, Membru al cercului de desen Casa pionierilor, Oradea

2 Se înalță construcții noi: desen de SZOMBATHELY L. cl. a V-a, Tg. Mureș

3 Noul magazin universal sătesc din Suraia: desen de HARABAR VALENTIN cl. a V-a, Școala de 8 ani din comuna Suraia, reg. Galați

O fată ca multe altele

Am intîlnit-o prima oară la Comitetul Central U.T.M. Fusese invitată să i se înmîneze Diploma de onoare a C.C. al U.T.M., alături de alţi tineri fruntaşi din agricultură, pentru merite deosebite în munca lor.

Pe tînăra colectivistă, Maria Costică, din Beşenova Nouă, regiunea Banat, am revăzut-o apoi vorbind de la înalta tribună a Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti. Transmitea fruntaşilor agriculturii noastre socialiste experienţa ei în creşterea păsărilor.

Cînd am văzut-o, mi-am pus o firească întrebare: cine-i fata asta cu obrajii rumeni, plină de vioiciune, care vorbeşte în faţa publicului fără nici un pic de sfială, potrivindu-şi frumos cuvintele şi spunînd lucruri cu miez, apreciate de toţi cei care o ascultă? Care-s faptele ei ce-i aduc atîta respect şi preţuire?

Cu vreo doi ani în urmă, Maria Costică lucra la culturile de cîmp. Gospodăria a trimis-o la un curs de perfecţionare pentru creşterea păsărilor, la Timişoara. Fata a plecat bucuroasă. După o vreme, isprăvindu-se cursurile, Maria s-a întors de unde a plecat. Pînă atunci gospodăria nu avea o crescătorie de păsări. Unii colectivişti fuseseră de părere că la ei nu se pot creşte păsări, ba nici nu-i rentabilă ocupaţia asta. Dar iată că Mariei i s-au încredinţat într-o zi 3.000 de pui. Văzînd ghemotoacele gingaşe cu puf de aur, fata s-a dus îngrijorată la preşedinte şi i-a zis:

— Mi-e frică! Dacă n-o să reuşesc — îs tare mici! Dacă or să moară?!

Preşedintele a încurajat-o şi a îndemnat-o să se apuce de treabă, asigurînd-o de sprijinul lui.

Şi ce a început? Primele zile au fost grele: a vegheat zi şi noapte, cu atenţie. A avut grijă ca puii să aibă un aşternut cald, să le menţină tot timpul o curăţenie exemplară, aer curat şi o temperatură constantă. Cîte un colectivist făcea haz văzînd-o zilnic cu găleata cu var: „Nu fac puii, cît varu'..." Maria nu băga în seamă glumele. Îşi vedea de treaba ei. Nu ştia alta decît puii.

Apoi tînăra crescătoare s-a apucat cu îndîrjire să înveţe, să citească. Nu-l slăbea cu întrebările pe inginerul agronom şi pe veterinar.

După o vreme, gîndindu-se cum ar putea să hrănească şi mai bine puii, a încercat să le completeze hrana prin folosirea resturilor de legume care rămîneau de la vînzare pe piaţă... Şi rezultatele n-au întîrziat să se arate. Dacă în anul 1960 ea a crescut 3.000 de pui, în următorul an, 1961, folosind **metode şi mai bune**, ea a reuşit să crească 4.000 de pui, realizînd şi economii de 4.000 kg de boabe.

Aşadar, tînăra noastră a demonstrat, cît se poate de convingător, că gospodăria ei colectivă poate să crească păsări şi să obţină rezultate foarte bune, a arătat cum pot deci spori veniturile colectivei şi pe această cale. Asta se vede şi din cifrele de plan fixate de gospodărie pentru anul 1962: Maria a cerut să crească împreună cu fetele cu care lucrează 6.000 de păsări! Adică dublu faţă de acum doi ani, cînd a devenit crescătoare de păsări.

Şi fără îndoială că angajamentul ei de tînără utemistă va deveni faptă.

VASILE CABULEA

Cît de gingaşi sînt!...
După cum se vede din fotografie, şi acestor pionieri de la Şcoala de 8 ani din comuna Tîncăbeşti, raionul Răcari, aflaţi în vizită la crescătoria de păsări de la G.A.S. Periş, le-ar place să se ocupe cu creşterea păsărilor...

Calea sigură spre o pace trainică

Săptămîna trecută, primul ministru al Guvernului Sovietic, tovarăşul N. S. Hruşciov a adresat preşedintelui S.U.A. — Kennedy un mesaj în legătură cu participarea şefilor de guverne la începerea lucrărilor Comitetului celor 18 state pentru dezarmare.

În acest mesaj, N. S. Hruşciov se pronunţă pentru soluţionarea cît mai grabnică a problemei dezarmării — calea sigură spre o pace trainică. U.R.S.S. cere să se elaboreze un tratat cu privire la dezarmarea generală şi totală sub un sever control internaţional şi să se înfăptuiască prevederile acestui tratat pe etape.

Ţara noastră, dornică de pace şi luptătoare activă pentru asigurarea unei păci trainice, şi-a exprimat dorinţa de a participa la întîlnirea Comitetului celor 18 state pentru dezarmare la nivelul şefilor de guverne sau de state. Pe aceeaşi poziţie s-au situat şi alte ţări socialiste, participante la comitetul celor 18, precum şi o serie de ţări neutre. Guvernanţii imperialişti din S.U.A. însă, şi prietenii lor — imperialiştii occidentali — refuză să participe la tratative la nivel înalt.

Popoarele văd în refuzul nejustificat al preşedintelui S.U.A dorinţa imperialiştilor de a nu se trece la dezarmare, de a nu se asigura o pace trainică. Iată de ce, pe bună dreptate scria un ziar din Birmania: „Dacă conducătorii S.U.A. şi Angliei au, într-adevăr, intenţii cinstite, dacă ei doresc cu adevărat pacea şi dezarmarea, atunci ei trebuie ca laolaltă cu ceilalţi şefi de guverne, să ia loc la masa conferinţei celor 18 şi să adopte propunerile primului ministru N.S.Hruşciov".

Refuzînd să participe la tratative la nivel înalt în problema dezarmării, S.U.A. şi acoliţii lor se dovedesc încă odată duşmani înrăiţi ai păcii între popoare.

De la prietenii tăi de peste hotare

Florile prieteniei

Pionierii sovietici vor sărbători în curînd un mare eveniment: împlinirea a 40 de ani de la înfiinţarea organizaţiei de pionieri din Uniunea Sovietică.

La această bucurie sînt părtaşi şi pionierii şi şcolarii din celelalte ţări socialiste, frăţeşti. Pionierii din satul Bucze (R. P. Ungară) de pildă, au hotărît să le trimită prietenilor lor ceva deosebit. Ce anume? Flori, care se întîlnesc de obicei doar pe meleagurile lor. De fapt, le-au trimis seminţe, ambalate cu grijă în cutii, etichetate.

De ziua marii sărbători, pe multe parcele şcolare ale pionierilor sovietici vor înflori şi florile care cresc de obicei în Bucze...

DARUL

Elevii cehi din localitatea Telciova (R. S. Cehoslovacă) sînt cunoscuţi pentru hărnicia lor la învăţătură cît şi în activitatea obştească. Dar mai ales s-au evidenţiat prin realizările frumoase obţinute în ce priveşte recoltatul porumbului semănat pe lotul şcolar.

Astă-toamnă, bunăoară, ei au strîns zeci de chintale de porumb. Aceasta a fost posibil datorită aplicării învăţăturii însuşite de ei la cercul cultivatorilor de la şcoală.

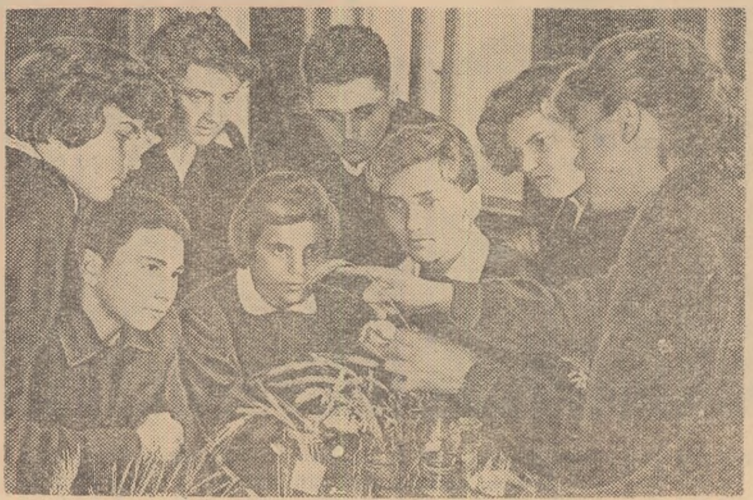
Aflînd de hărnicia lor, muncitorii de la Uzina „Jan Sverma" din Brno s-au gîndit să le facă o surpriză: le-au dăruit un tractor mic, căruia, elevii, i-au pus numele „Pionierul".

Acum, elevii mai mari îndeosebi, fac, sub îndrumarea cadrelor de specialitate, practică la micul tractor, învaţă să-l manevreze. De-abia aşteaptă să vină zilele calde să pornească cu el pe lotul şcolar!

Cînd ţi se explică după schema, parcă e mult mai uşor! Fotografia înfăţişează cîţiva elevi făcînd practica la uzina de aparate electrice de măsurat din Budapesta (R.P. Ungară).

Copiilor din R. P. Bulgaria le sînt asigurate condiţii minunate de învăţătură. Dispunînd în şcoală de biblioteci şi laboratoare, şcolarii adîncesc cunoştinţele însuşite în clasă, prin activitate practică şi experienţe de laborator, cum se vede şi din fotografia alăturată.

Cîinii au asmuţit cîinii

S-a întîmplat la Highfields, o localitate din apropierea oraşului Salisbury (Federaţia Rhodesiei şi Nyassalandului — Africa). 200 de elevi din Highfields s-au îndreptat la 22 februarie spre clădirea Ministerului pentru problemele învăţămîntului populaţiei locale, din Salisbury, pentru a protesta împotriva faptului că mulţi copii n-au fost înscrişi în şcoli.

Ca pretutindeni în Africa, în ţările în care colonialiştii albi mai stăpînesc încă, copiii popoarelor locale sînt ţinuţi cît mai departe de şcoală. Astfel se întîmplă şi în Rhodesia şi Nyassaland, ţară în care „dreptatea" este împărţită de colonialiştii englezi. Foarte grăitor ne vorbeşte de aceasta, următorul fapt: într-o localitate obişnuită ca Highfields, 2.000 de copii în vîrstă de pînă la 15 ani nu au posibilitatea să meargă la şcoală!

Colonialiştii albi gîndesc că oamenii lipsiţi de ştiinţă de carte, analfabeţi, pot fi mai uşor exploataţi. Ei greşesc însă cînd îşi închipuie că populaţia băştinaşă se poate împăca cu o astfel de nedreptate. Şcolarii din Highfields, de pildă, ca şi cei din alte localităţi, încurajaţi şi sprijiniţi de părinţii lor, de întregul popor exploatat sîngeros de colonialişti, luptă pentru dreptul lor la învăţătură.

Astfel, la 22 februarie, deşi clădirea Ministerului pentru problemele învăţămîntului populaţiei locale a fost înconjurată de poliţie, care i-a respins cu forţa pe cei peste 200 elevi, regrupîndu-se, aceştia au continuat să demonstreze în faţa catedralei anglicane din Salisbury, cerînd să fie lăsaţi să înveţe în localurile şcolilor construite, cu eforturi uriaşe, de către populaţia locală. Autorităţile colonialiste însă, le-au refuzat şi aceasta, declarînd că... n-au fonduri pentru a plăti salariile învăţătorilor!

Demonstraţiei copiilor, poliţia colonială — cîini de pază ai bogătaşilor englezi colonialişti — i-a răspuns asmuţind cîinii asupra elevilor adunaţi.

Dar nici cîinii în uniformă, şi nici cîinii din lanţ nu-i vor putea apăra pe colonialişti de mînia popoarelor africane din Rhodesia şi Nyassaland. Mai devreme sau mai tîrziu, lupta acestor popoare va triumfa şi Federaţia Rhodesiei şi Nyassalandului îşi va dobîndi libertatea.

O. V.

Cum plantăm puieții?

Despre însemnătatea plantării puieților ați discutat, poate de multe ori în adunările voastre pionierești. Desigur că v-ați luat și unele angajamente. Ce trebuie să faceți acum? Mai întîi să alegeți locul în care vreți să organizați fie livada, fie plantările de pe marginea șoselei sau cele în vederea ameliorării unor terenuri. Acum, în primăvară, epoca cea mai potrivită este cea imediată după zvîntarea pămîntului — cum se zice „plantarea în mustu zăpezii". Mai întîi, trecem la pregătirea terenului, pe care îl curățăm de buturugi, mărăciniș, bolovani. Apoi îl împărțim în parcele. E bine ca fiecare detașament să răspundă de o anume parcelă. După aceea, dacă faceți o livadă, trebuie ca toată suprafața să fie desfundată la o adîncime de 50—60 cm sau arată la 25—30 cm. Pentru regiunile mai secetoase, desfundarea este absolut obligatorie. Pe coastele dealurilor plantarea se va face fără desfundare sau chiar fără a ara întreaga suprafață. Pe acest teren se aduce gunoi de grajd în cantitate suficientă.

Repartizarea speciilor de pomi se va face conform climei și solului. În livezile pe terenuri plane, ordinea lor nu contează. În cele pe pantă, mărul, părul, gutuiul care sînt pretențioși la umiditate se plantează la baza pantei, iar caisul, vișinul, piersicul, care sînt mai rezistenți se vor planta către vîrf. La mijloc vor fi cireșul, nucul, prunul care au cerințe intermediare. Și acum, după ce am stabilit toate acestea, copii, să trecem la lucru. În primul rînd, facem pichetajul, adică vom stabili distanțele între puieți. De exemplu la măr, păr și piersic — pe care îi vom planta în vale — distanța între rînduri va fi între 8—10 m.; la cais, vișin, piersic — pe care îi vom planta în vîrf — distanța va fi de 6—7 m., 8—9 m. În ceea ce privește cireșul și prunul, distanța va fi tot de 6—7 m iar nucul, care ca adult va avea o coroană foarte mare, trebuie să beneficieze de o distanță de 12—16 m.

Săparea gropilor e bine să se facă cu mult timp înaintea plantării. Gropile vor fi pătrate, cu latura de 1—1,50 m, iar adîncimea de 0,70—0,80 m. Cînd facem gropile, pămîntul scos din primul rînd de cazma se va depune în dreapta gropii iar cel de la adîncime, în stînga. Cu cel dintîi, veți acoperi rădăcinile, cu restul groapa. Înainte de plantare, rădăcinile puieților trebuie fasonate (cele întregi și sănătoase nu se vor tăia). După tăiere, rădăcinile se mocirlesc într-un amestec de părți egale de pămînt galben, bălegar de bovine proaspăt și apă. Plantarea se face repede, ca mocirlirea să nu se usuce. Înainte de plantare, în groapă se bate un țăruș rezistent (tutorele), iar după plantare puietul se va lega de el, fixîndu-se între ei un șomoiog de paie pentru a nu fi rănit.

Munca cu pomii nu se termină aici. În continuare, fiecare detașament, pe parcela sa, trebuie să lucreze pentru întreținere: executînd prașilele, udarea solului în caz de secetă, aplicarea îngrășămintelor. Apoi, în continuare, cînd puieții au crescut, trebuie formată coroana, trebuie stropiți, văruiți, iar toamna „îmbrăcați" în stuf sau papură. Iarna veți aduna zăpada în jurul lor.

★

Vă dorim succes, dragi pionieri și vă rugăm să ne scrieți: cîți puieți de pomi fructiferi și cîți de copaci de pădure și-a programat detașamentul vostru, unitatea voastră să planteze? Dar tu, cititorule, cîți puieți vei planta în primăvara aceasta?

Toată atenția încordată! Pionierii Farcaș Marian și Posteuca Sorin de la cercul mecanic al Palatului pionierilor din Brașov lucrează la mașina de găurit.

Foto: GR. PREPELIȚA

In ajutorul celor care se pregătesc să obțină distincțiile pionierești

Cum se face semnalizarea cu fanioane

După ce grupele și-au confecționat fanioanele, care sînt diferit colorate (de exemplu: un fanion roșu cu unul albastru, altul alb și celălalt roșu etc.) este bine ca fiecare pionier să aibă transcris pe un carton alfabetul morse, (vezi figura 8) pentru ca în timpul semnalizării să poată urmări și descifra corect cuvintele transmise. Exercițiile se fac la început rar, cu transmitere de cuvinte scurte și litere din aceeași grupă. Transmisia și recepția nu se fac numai de către un pionier, ci la fiecare post trebuie să fie doi sau chiar trei copii.

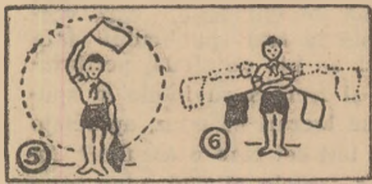

La transmiterea punctului (fig. 1) folosim o singură mînă (poate fi stînga sau dreapta), ridicînd stegulețul prin fața noastră. Transmiterea punctului se face scurt (numărînd în gînd „unul"), iar linia se transmite lung (numărînd în gînd „unu-doi-trei"). Linia se transmite cu ambele brațe ridicate tot prin față (fig. 2). De pildă, pentru cuvîntul „moș", compus numai din linii, vom ridica fanioanele întîi de două ori (m), apoi facem o pauză cît durata unei litere (numărînd în gînd, „unu-doi-trei"), apoi ridicăm fanioanele de trei ori (o), iar facem pauză și ridicăm fanioanele de patru ori (ș), după care facem o mișcare circulară cu fanionul din mîna dreaptă (fig. 5), care înseamnă „sfîrșitul cuvîntului".

Pionierul care recepționează cuvintele face aceeași mișcare circulară, ca semn că a înțeles cuvîntul transmis. Dacă nu a înțeles cuvîntul, oprește pe cel ce transmite, făcînd cu ambele stegulețe trei mișcări orizontale în față și transmițînd ultima literă pe care a recepționat-o bine (fig. 6)

Să fim atenți ca, la început, distanțele dintre cel ce transmite și cel ce recepționează să nu fie prea mari (de pildă, între 200 și 400 de metri); cu timpul, pe măsură ce pionierii se perfecționează în semnalizare, distanța poate crește pînă la 500 și chiar 700 de metri.

După ce fiecare pionier și-a luat locul în primire avînd poziția din fig. 7, cel care transmite un mesaj sau o comunicare face semnul de „Apel" (fig. 3), ridicînd ambele fanioane deasupra capului, încrucișînd brațele de cîteva ori, în așa fel ca să fie bine văzut de cel care recepționează. Acesta,

la rîndul lui confirmă apelul, răspunzînd prin același semn, dar făcut în jos (fig. 4). Înseamnă că transmisia poate începe. Trebuie să menționăm că, oricît de bine ar cunoaște pionierul transmisionist alfabetul Morse, nu va putea decît anevoie să recepționeze singur ceea ce i se transmite prin fanioane. De aceea, cum am mai recomandat, postul de semnalizare trebuie să fie compus din doi pionieri, unul care urmărește transmisia și dictează ce vede, iar altul care scrie ce-i dictează primul.

După ce s-a terminat comunicarea, cel ce transmite face cu un fanion 3—4 cercuri (fig. 5), așteptînd ca și cel care este „pe recepție" să facă același semn, confirmînd că a înțeles.

E	.	R	.—.
I	..	P	.——.
S	...	K	—.—
H	....	L	.—..
5	.....	F	..—.
PUNCT	......	Y	—.——
N	—.	Q	——.—
D	—..	A	.—
B	—...	U	..—
6	—....	V	...—
W	.——	4	....—
J	.———	C	.—.—
1	.————	Z	—..—
G	——.	X	——..
9	————.	2	..——
T	—	3	...——
M	——	7	——...
O	———	8	———..
Ș	————	VIRGULĂ	.—.—.—
ZERO	—————		

Fig. 8

CONCURSUL DE FOTOGRAFII

Dragi pionieri și școlari, în numărul din 22 februarie a.c. s-a anunțat detaliat concursul fotografic organizat de „Scînteia pionierului" și Palatul pionierilor din București între 1 martie — 15 mai 1962. La acest concurs pot participa individual sau colectiv (în cadrul cercului foto din școli sau de la Casele pionierilor) pionierii și școlarii fotoamatori. Condițiile concursului prevăd ca fiecare cerc foto să trimită redacției cel puțin 8 fotografii, iar fiecare pionier și școlar care participă individual la concurs să trimită redacției cel puțin 3 fotografii. Fotografiile trimise să fie în alb și negru de dimensiunile 13x18 cm sau 18x24 cm.

Fotografiile trebuie să înfățișeze aspecte din viața luminoasă a poporului nostru, din activitatea pionierească. Ele vor fi trimise pînă la 15 mai 1962 — data poștei — pe adresa redacției — cu mențiunea „Pentru concursul de fotografii" fiind însoțite de explicații la fotografiile respective; de asemenea se vor trece numele participantului, vîrsta, școala la care învață și datele tehnice de execuție (ce aparat a folosit, ce hîrtie etc.).

Vă urăm succes!

REDACȚIA

Rezolvarea problemelor publicate în nr. 4—1962

1. În total se află 264 mingi (6 mingi albastre, 6 mingi albe, 6x6 mingi roșii și 6x6x6 mingi verzi).

2. Înmulțirea refăcută de Ionel este: 315x436=137.340.

CURIOZITĂȚI — MINUSCULE!

Odată, campionul lumii Mihail Botvinnik a primit un colet neobișnuit. În el se afla o cupă minusculă — înaltă de 17 milimetri. Iar în cupă o măsuță de șah cu toate figurile. O lentilă puternică de mărit a permis să se distingă urechile abia vizibile și ochii cailor, coroanele regilor.

Marele maestru a trimis în aceeași zi autorului acestei lucrări fine o scrisoare. „N-am mai văzut nicicînd în viață așa ceva, — scria Botvinnik. — Măiestria dumneavoastră, perseverența și răbdarea merită toată admirația..."

Autorul acestei lucrări deosebit de fine este Alexandr Matveevici Sîsoleatin din orașul Arteomovsk. În casa artistului din Ural pot fii văzute lucruri neobișnuite.

...Un ac de cusut obișnuit. El se deschide ca un penar rotund pentru creioane și în acest penar se află două lanțuri de bicicletă. Fiecare din ele este montat din 169 de verigi din cele mai subțiri. Lanțurile sînt făcute atît de solid și sînt atît de rezistente, încît fiecare din ele suportă o povară de două kilograme.

...Iată un mic ursuleț rostogolind preocupat un butoi cu miere. Și toate acestea cît o măciulie de chibrit!

F. KORÎTKO
din „Pionierscaia pravda"

La consfătuirea „Scînteii pionierului"

În sala mare de festivități a Casei pionierilor din Iași s-au adunat mulți pionieri. Sînt de la Școala de 8 ani nr. 22, Școala de 8 ani nr. 3, Școala de 8 ani nr. 16, Școala de 8 ani nr. 4, nr. 5 și de la Școala medie nr. 7. Au venit cu toții la consfătuirea organizată de „Scînteia pionierului", unde au discutat despre felul cum îi ajută materialele apărute în gazetă să obțină cît mai multe note foarte bune și cum trebuie să procedeze pentru îndreptarea colegilor cu note mai mici.

În sală s-a lăsat liniște. Discuția a început.

După numărul mare al celor ce s-au înscris la cuvînt se vede că pionierii s-au pregătit temeinic. Toți o ascultă pe Mihalache Eleonora, pionieră în clasa a IV-a la Școala de 8 ani nr. 22. Ea povestește cum a ajutat-o pe colega ei, Moraru Maria, căreia matematica i se părea foarte grea. După cîteva săptămîni de cînd au început să repete materia și să facă exerciții împreună, Maria a reușit să-și îndrepte notele.

Leonte Rodica, care învață în aceeași clasă cu Eleonora, povestește apoi cum a ajutat-o pe Nacoi Finica.

— Și noi am obținut rezultate frumoase la învățătură — spuse o pionieră de la Școala de 8 ani nr. 3. Dar Marian Grigoraș nu voia să se îndrepte, nici la învățătură, nici la disciplină. Într-o adunare de detașament am citit articolul „Fii exigent cu tine însuți" și Marian a înțeles ce are de facut... De atunci a început să se îndrepte.

Despre felul cum își ajută colegii la învățătură, despre pregătirile în vederea tezelor au mai vorbit și Dimitriu Rodica președintă de unitate la Școala medie nr. 7, Iftimie Adriana, președintă de unitate la Școala de 8 ani nr. 16, Vîrnă Carmen de la Școala de 8 ani nr. 3 și alții.

Lucruri interesante s-au discutat și la consfătuirile organizate în această perioadă la Școala medie nr. 2 Bîrlad, la Casa pionierilor din Constanța precum și la Școala de 8 ani din comuna Ciurea, regiunea Iași.

E. R.

PRIMĂVARA

Ascultați cum pe ogoare
Duduie mîndre tractoare,
Rîde-un soare roșiatic —
Soarele primavaratic!

Copacii au îmbrăcat
Straiul verde minunat
Și podoaba lor cea nouă
Scînteiază-n stropi de rouă.

Iată, florile gingașe,
Mici, micuțe, drăgălașe
Saltă capul încîntate,
Roșii, albe-nmiresmate.

— Tare-i bine, tare-i bine
Prin zăvoaie și coline
Cînd și jocul e în toi!...
Spune moșul pițigoi.

ENE AUREL
cl. a V-a,
Școala medie nr. 1, Tulcea

Căsuțe pentru păsărele

Primele zile frumoase de primăvară au sosit în unele regiuni, iar în altele sînt gata să sosească. În curînd, livezile, crîngurile și pădurile vor răsuna de ciripitul voios al păsărelelor.

Pentru minunatele zile de primăvară noi, pionierii, ne pregătim intens. La cercul micilor naturaliști și la cercul de tîmplărie, pionierii lucrează de zor căsuțe pentru păsărele. Fiecare pionier a lucrat cîte o căsuță sau două. Acum, ne-a mai rămas doar să le așezăm în copaci. Pentru aceasta ne-am împărțit în două grupe: unii vor fixa căsuțele pentru păsărele în livada școlii, ceilalți — în pădurea din apropiere.

Așteptăm cu nerăbdare ziua în care căsuțele făcute de noi își vor primi oaspeții mult așteptați.

STAN CORNEL
Școala de 8 ani, comuna Slătioarele, raionul Pitești

În vizită

Am așteptat cu multă nerăbdare ziua pentru care stabilisem în programul de activități vizitarea Uzinelor „7 Noiembrie" din oraș.

Nerăbdători, toți pionierii din detașament am pornit spre uzină. Aici, conduși de un tovarăș muncitor am început să vizităm secțiile uzinei, unde se fabrică mașini agricole.

La turnătorie muncitorii ne-au povestit despre meseria lor, despre dragostea cu care muncește colectivul din secție precum și despre felul cum au ajuns mulți dintre ei fruntași în producție.

Dar ce s-a întîmplat? In mijlocul halei s-a încins o horă. Echipa de dansuri populare a detașamentului a ținut să facă o surpriză gazdelor și au pregătit cîteva dansuri populare. Nici recitatorii nu s-au lăsat mai prejos. Prima care a început să recite a fost pioniera Petrică Aurora. Cu căldură ea a recitat poezia „Cravata roșie". Pionierii au cîntat apoi cu mult entuziasm cîntece despre patrie și partid. La plecare, muncitorii ne-au felicitat pentru program iar noi le-am oferit flori și le-am mulțumit pentru cele ce ne-au arătat în această plăcută vizită.

PAPADIMITRIU MILIȚA
Școala medie nr. 2, Craiova

Și ei sînt purtători ai DISTINCȚIILOR PIONIEREȘTI

JOCA MIHAI, clasa a VII-a B, Școala medie Cogealac, raionul Istria

Steluțele roșii

În sala de festivități erau peste 600 de pionieri. Deodată, goarnele au răsunat puternic și cei trei pionieri purtînd drapelul unității au urcat pe scenă. „Unitatea este gata pentru începerea adunării" s-a auzit glasul președintei de unitate, Ursache Mariana.

Rînd pe rînd pionierii au vorbit despre succesele la învățătură, despre rezultatele frumoase obținute în acțiunile de muncă patriotică, despre fruntașii unității. Apoi, pionierelor Prisecaru Virginia, Nicolescu Mariana și Ceucă Constanța li s-au înmînat cea de a doua distincție pionierească. Alături de ele zîmbeau fericiți și Balaban Laurențiu, Daneș Nicoleta, Vasiliu Vasile și alți pionieri care au primit prima distincție pionierească.

POSTAVARU ELENA,
cl. a VII-a,
Școala medie nr. 2, Bîrlad

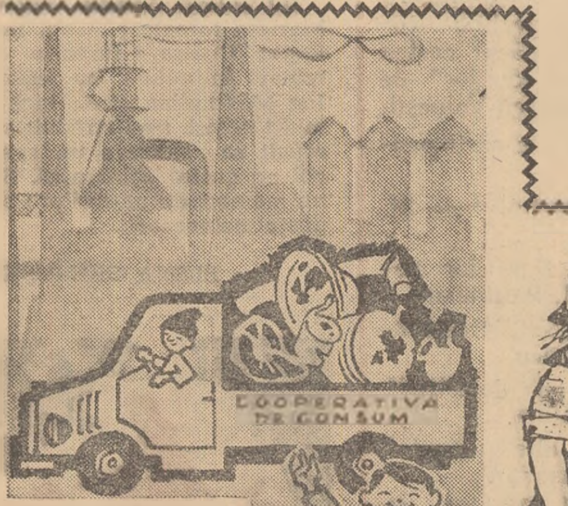
ȘOȘ ELISABETA, clasa a V-a B, Școala de 8 ani, comuna Spermenzeu, raionul Dej

Sărbătoare în unitate

De curînd, în unitatea noastră a fost o mare sărbătoare: s-au înmînat distincții pionierești!

După tradiționalul ceremonial pionieresc, celor mai buni dintre pionierii fruntași — Băncilă Ionela, Martinovici Emilia și Dorneanu Viorica — li s-au acordat distincția pionierească. Bucuria a cuprins întreaga unitate și atunci, pe loc, am hotărît ca ziua aceasta să fie începutul unor noi succese în activitatea pionierească.

FARMATU ANTOANETA
Școala de 8 ani nr. 1, Fălticeni

Școlarii și pionierii din regiunea Hunedoara se mîndresc cu strîngerea tot mai multor metale și a fierului vechi, predîndu-le unităților Cooperației de Consum din satele lor.

Spartachiada de iarnă a pionierilor și școlarilor la Baia Mare

Răsfoind foile de concurs

Nu de mult, în două duminici s-a desfășurat la Baia Mare faza pe oraș a Spartachiadei de iarnă a pionierilor și școlarilor la șah și la tenis de masă. Iată ce am aflat despre aceste întreceri, răsfoind foile de concurs.

Ș A H

Numărul participanților s-a ridicat, la concurs, la 80. Au participat reprezentanți din 14 școli din oraș și din comunele din împrejurimi. La băieți (categ. 9—10 ani) primele 3 locuri au fost împărțite de reprezentanții Școlii medii din Baia Sprie: Cosma Nicolae, Lupșa Vasile și Pop Alexandru. La fete, cele mai bune rezultate le-au obținut Kolar Aurica (Școala de 8 ani nr. 10) și Pușcaș Șarota (Școala de 8 ani nr. 7).

SCHI

Locul de desfășurare: pavilion Baia Sprie. Participanți: 88. Probe: coborîre și fond. Cea mai disputată probă a fost, bineînțeles, cea de coborîre băieți, categ. 13—14 ani. Cîștigător: Hamat Ștefan. Iată și alte rezultate. Coborîre, categ. 11—12 ani: Doboș Gheorghe. Categ. 13—14 ani — fete: Tomonicica Elisabeta. Fond, categ. 11—12 ani: Redhic Petru. Categ. 13—14 ani — băieți: Zol-

Cîntec la primirea distincţiei pionereşti

Versuri: N. CONSTANTINESCU Muzica: I. NICORESCU

Refren:

Cu dragoste te voi purta
Mereu la piept, mereu, steluţa mea:
Ai strălucirea roşii stele
Tu eşti răsplata muncii mele.

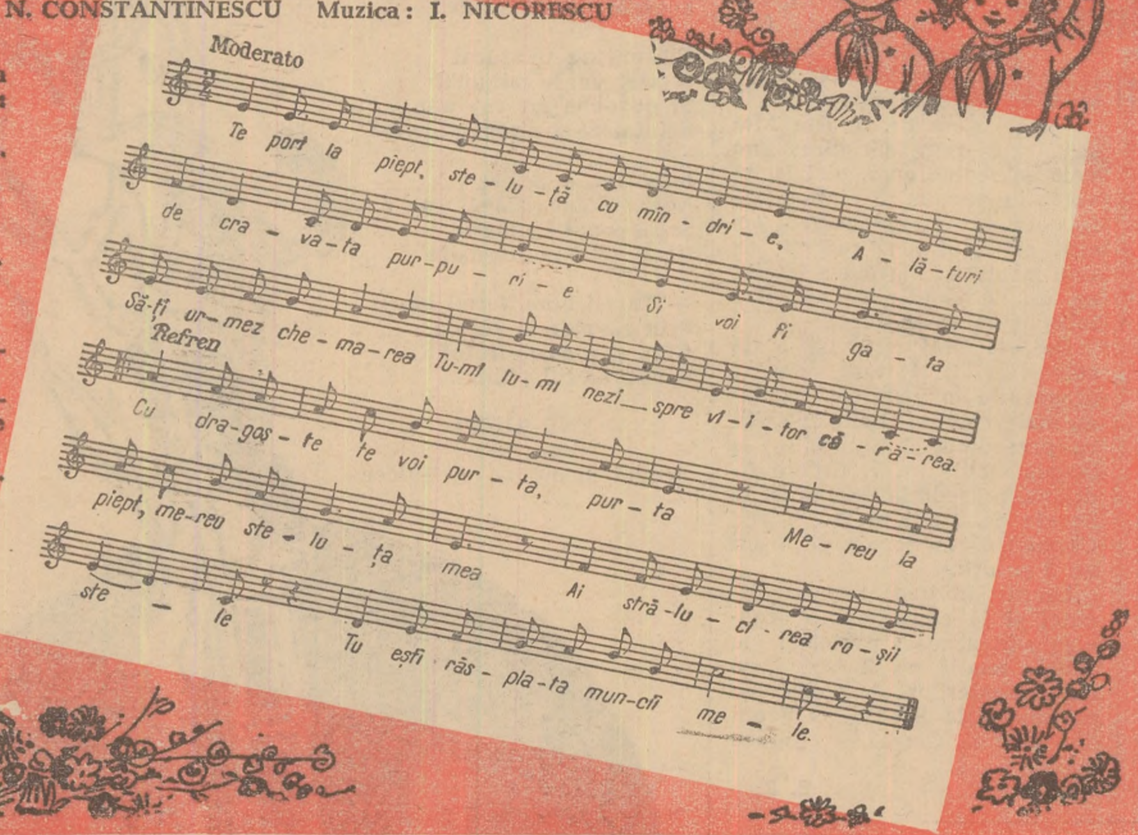
Cuprinzi în tine toată străduinţa
Şi tot elanul nostru tineresc
Iubirea noastră şi recunoştinţa
Pentru partidul celor ce muncesc.

Refren: (acelaşi)

Şi-ncrederea în anii ce-or să vie —
Ani luminaţi şi mai bogaţi în fapte —
Ne-nflăcărează. Plini de bucurie
Vom duce steagul luptei mai departe.

Refren: (acelaşi)

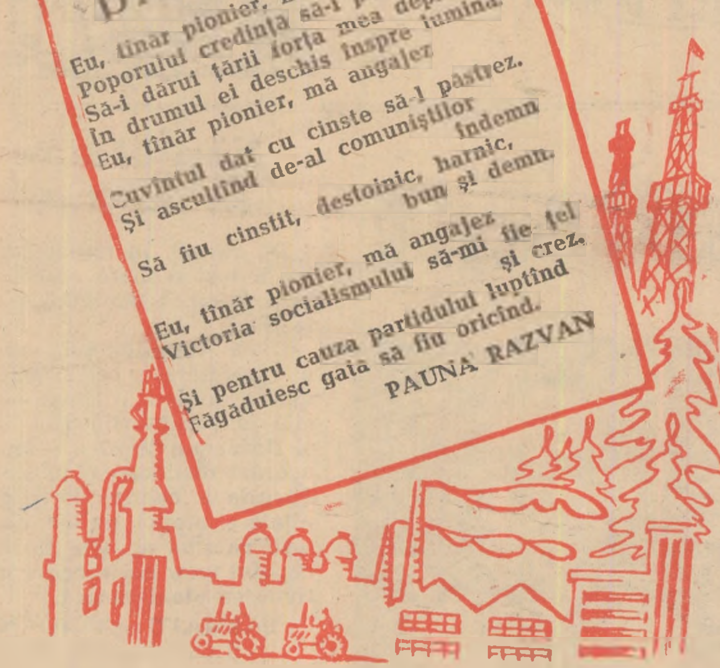
Angajament pionieresc

Eu, tînăr pionier, mă angajez
Poporului credinţa să-i păstrez.
Să-i dărui ţării forţa mea deplină
În drumul ei deschis înspre lumină.
Eu, tînăr pionier, mă angajez

Cuvîntul dat cu cinste să-l păstrez.
Şi ascultînd de-al comuniştilor îndemn
Să fiu cinstit, destoinic, harnic, bun şi demn.

Eu, tînăr pionier, mă angajez
Victoria socialismului să-mi fie ţel şi crez.
Şi pentru cauza partidului luptînd
Făgăduiesc gata să fiu oricînd.

PAUNA RAZVAN

MARTIE

de NINA CASSIAN

Ultima ninsoare-a prins să ceamă...
Fulgul mare-a sărutat tăpşanul.
Mamă, cînd nici nu-mplinisem anul,
Tu mi-ai arătat întîia iarnă.

Mi-ai purtat mînuţa peste nea,
Ca să simt că-i rece, moale, bună,
Şi-ai privit cu mine împreună
Ţurţurul ca un tăiş de stea.

Toate anotimpurile-apoi,
Rînd pe rînd, le-ai colindat cu mine,
Ca să-nvăţ mai iute şi mai bine
Mîndrele privelişti de la noi,

Şi-n căsuţa minţii să încapă
Bogăţia-atîtor înţelesuri,
Cîte spice se îndoaie-n şesuri,
Cîte ceruri se răsfrîng în apă.

Tu, întîia mea învăţătoare,
Cu poveţe drepte calea-mi sameni;
Şi mă-ndemni spre dragostea de oameni
Ca spre cel mai scump dintre izvoare.

Ştiu că mă fereşti de orice rău
Şi-ţi mîngîi cu palma mea cea mică
Bluza mirosind a levănţică,
Mamă, cînd mă strîngi la pieptul tău.

Ultima ninsoare-ncarcă merii,
Dar curînd ce plini vor fi de floare!
Martie, mămico! Sărbătoare!
Sărbătoarea ta şi-a primăverii...

PANTOFIORUL DE AUR

Este numele premierei pe ţară a unui basm transpus pentru scenă de scriitorul timişorean Emil Liţu la Teatrul de Stat din Timişoara. Dar de fapt, nu aşa am vrut să încep. Am vrut să vă spun şi vouă că a fost o dată ca niciodată, o fată bună şi frumoasă, harnică şi tare, tare nefericită. Mama vitregă împreună cu cele două fete ale ei, o băteau, o umileau, o puneau să facă treburi peste puterile ei. De multe ori Cenuşereasa — da, da chiar aşa i se spunea, din cauză că n-avea cu ce să se îmbrace — era cu ochii scăldaţi în lacrimi. Şi atunci o mîngîiau şi o ajutau

CRONICĂ DRAMATICĂ

Iepurilă, Veveriţa şi Ursulică — cei trei prieteni ai săi. Pentru că, vedeţi voi, Cenuşăreasa noastră avea o inimă tare bună. Chiar obosită cînd era, prindea în mînă labuţele prietenilor şi în şoaptă, să n-[illegible] da mama cea haină, cînta[illegible] se juca cu ei.

Dar iată — în dimineaţa asta frumoasă, trebuie să facă multă treabă: să aducă apă neîncepută de la izvorul de sub munte — (surorile ei vitrege vor să fie frumoase şi se spală numai cu apă neîncepută). Apoi mai sînt cele trei coşuri mari care trebuie umplute cu mure, ciuperci şi alune; pantofii aşteaptă să fie lustruiţi, vasele să fie spălate, focul trebuie făcut cu vreascuri din pădure. Şi cînd să le faci pe toate? Iar diseară, eh! diseară va fi mare bal la castelul Craiului cel frumos, care s-a hotărît să-şi aleagă de soţie pe cea mai frumoasă fată. Surorile vitrege se duc. Dar [illegible] Cenuşereasa, nu poate merge la bal. N-are voie. Şi cît de frumos o să fie la bal! Cîtă strălucire! Lumini multe! N-a fost niciodată la o petrecere aşa strălucitoare dar e convinsă că-i frumos. O, dar ce s-a întîmplat? Ce minune! Iat-o pe Cenuşereasa gătită în haine de sărbătoare, şi dusă într-o caleaşcă trasă de căluţi iuţi ca vîntul în vreme ce licuricii îi luminează drumul prin pădurea întunecoasă...

. . . .

Ei, aţi recunoscut? Este vechiul, bătrînul basm al Cenuşeresei. Pentru cei mai mici spectatori, Emil Liţu a ales acest basm, şi aşa cum vă spuneam la început, l-a dramatizat, l-a făcut piesă.

Iar actorii Agatha Nicolau, Marieta Mihalcea, Geta Iancu, Eugen Tănase, Laurenţiu Azimioară împreună cu regizorul Ion Maximilian şi cu încă alţi mulţi actori, s-au străduit şi au reuşit să realizeze un spectacol pe gustul celor mici. Şi să nu mă spuneţi părinţilor: şi pe gustul celor mari...

ELENA SKIBINSKY

Citiţi aceste cărţi

Lună de lună, în librării, în biblioteci, apar cărţi destinate vouă, pionierilor şi şcolarilor. Ele vă aşteaptă să le citiţi, să trageţi învăţăminte din paginile lor. Iată titlurile cărţilor pentru voi apărute în ultimele două luni:

În colecţia „Biblioteca şcolarului" au apărut:

„Furtună veteranul" de I. I. Mironescu.

„Omul în carapace" de A. P. Cehov.

În colecţia „Scriitorii patriei povestind copiilor" a apărut cartea „Povestind copiilor" de I. Al. Brătescu-Voineşti.

Iată şi alte cărţi pentru voi:

„Zile de iulie" de Şt. Luca.

„Taina fluturilor negri" de M. Păltineanu.

„Adolescenţii" de Ioana Postelnicu.

„Emil şi detectivii" de E. Kästner.

„Spre alte planete" de P. Kluşanţev.

„Şeriful Teddy" de P. Pludra.

„Portarul republican" de L. Kassil.

ASTAZI VA PREZENTAM:

„PIONIERUL" NR. 1 - 1962

Noua producţie a studioului de filme documentare „Al. Sahia"— Pionierul nr. 1-1962 şi-a făcut apariţia pe ecrane.

Anul acesta, începînd cu primul trimestru, filmul „Pionierul" nr. 1 — producţie a studioului de filme documentare „Al. Sahia" — şi-a făcu apariţia pe ecrane. Prima imagine din film vă va aduce aminte de viscolul puternic care s-a pornit în iarna acestui an. Dar iată că pe acest viscol a avut loc un eveniment important: garnitura condusă de mecanicul Ştefan Lungu — Erou al Muncii Socialiste — a sosit exact la ora stabilită în gară. Aceasta era ultima sa cursă, deoarece bătrînul mecanic se pensionează.

Copiii ceferiştilor de la Uzinele „Griviţa Roşie" l-au invitat la o adunare pionierească, unde i-au ascultat cuvîntul cu emoţie şi bucurie.

...Să discutăm acum despre problema prieteniei. Acesta este îndemnul următoarelor imagini din film care vă fac cunoştinţă cu doi prieteni din clasa a IV-a: Nicuşor şi Emil. Nicuşor, chipurile în calitate de bun prieten, îi dă lui Emil caietul de matematică să copieze temele, apoi îi suflă cînd e chemat la tablă. Este oare aceasta o prietenie sănătoasă, adevărată? Desigur că răspunsul pe care-l veţi da voi, spectatorii, exprimă aceleaşi convingeri ca şi atitudinea critică pe care o ia colectivul clasei a IV-a faţă de cei doi prieteni. La sfîrşit, Nicuşor şi Emil învaţă împreună acasă. De data aceasta, Emil este ajutat de prietenul său.

În continuare filmul vă readuce în faţă imagini din vacanţa de iarnă care a trecut: pionieri la patinaj, elevii Şcolilor 177 şi 182 din Capitală în excursie pe Valea Prahovei, o vizită făcută în Orăşelul copiilor, întîlnirea copiilor cu moş Gerilă în jurul pomului de iarnă şi, bineînţeles, frumosul carnaval de la Palatul Republicii unde printre invitaţi a apărut coloana pionierilor cu note bune. Urarea de la carnaval îşi aşteaptă îndeplinirea şi la sfîrşitul acestui trimestru de şcoală în catalogul fiecăruia dintre voi: „Numai succese, note foarte bune!".

M. DIACONU

CRONICĂ DE FILM

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii